



NÁZEV MATERIÁLU	Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní od roku 2019
Č. J.	GŘ/8/SHP/2018
DATUM ZPRACOVÁNÍ	28.2.2018
KONTAKTNÍ OSOBA	Ing. Vladimír Štípek
TELEFON	734 645 249
E-MAIL	vstipek@spcr.cz

OBECNÉ PŘIPOMÍNKY

Z předkládané novelizace řady zákonů je pro Svaz průmyslu a dopravy ČR (Svaz) klíčový způsob implementace ATAD a dále je zásadní proměna konceptu superhrubé mzdy. Způsob transpozice Směrnice (opatření ATAD), kdy v případě uznatelnosti nadměrných výpůjčních nákladů byla zvolena maximální Směrnici dovolená varianta, hodnotíme kladně. Upozorňujeme ale dořešení aplikačních postupů a dílčích nejasností (viz níže v konkrétních připomínkách).

Změna konceptu výpočtu daně ze mzdy, tedy zrušení konceptu superhrubé mzdy, nic zásadního pro podmínky podnikatelského prostředí nepřináší. Jde o návrat ke standardnějšímu způsobu určování daňového základu, byť i superhrubá mzda měla některé výhody (viz níže). Novela nedostatečně řeší zajištění výpadku rozpočtových zdrojů, v době méně příznivého ekonomického vývoje, kdy bude klesat inkaso např. i u dalších daní, může tato změna přispět ke vzniku tlaku na růst deficitu. Negativně hodnotíme dopad zvýšení na příjmy z nájmu a na ostatní příjmy a kapitálové příjmy, jde o zvýšení zdanění, přestože byla vládou deklarována snaha nezvyšovat daňové zatížení.

KONKRÉTNÍ ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKY

Transpozice směrnice proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem (ATAD)

Omezení uznatelnosti nadměrných výpůjčních výdajů v rámci ATAD, novelizace zákona o daních z příjmů:

Svaz principiálně podporuje implementaci, která nezpříšňuje základní požadavky Směrnice. V tomto duchu návrh MF má podporu Svazu a je třeba jej takto zachovat a limity nijak neomezovat. Argumenty EK uvedené ve Směrnici pro zavedení těchto opatření navíc ani neodpovídají podmínkám ČR, tudíž implementace směrnice s využitím maximálních limitů je racionální volbou.

Nastavení limitů (tj. konkrétně hranice 80 mil. Kč a dále 30 % daňového zisku před úroky, zdaněním a odpisy s výjimkami pro subjekty, které nejsou ve skupině) je nutné dodržet v maximálně širokém vymezení, které směrnice dovoluje. Svaz vyjadřuje podporu stávajícímu návrhu.

Nejistota a rizikovost při postupu v případě překročení limitu 80 mil. Kč a následného výpočtu hranice 30 % daňového zisku před úroky, zdaněním a odpisy:

Upozorňujeme, že v praxi může nastat potenciální problém s vymezením pravidel pro nakládání s úroky, pokud firma překročí základní limit 80 mil. Kč, neboť poté je nutné počítat hranici 30 % daňového zisku před úroky, zdaněním a odpisy. To může přinášet v praktické rovině výpočtu problémy, a to též vzhledem k nejasnostem, které zákon neřeší, jako jsou případy derivátů či leasingů a jejich zahrnutí do výpočtu hranice

pro daňovou uznatelnost úrokových nákladů. Konkrétně např. není z návrhu jasné, jak bude určován úrok, obsažený v leasingové splátce.

Tato připomínka je ze strany Svazu **zásadní připomínkou**, stejně jako další dílčí nyní zmíněné nevyjasněné problémy, jako je např. mechanismus zahrnutí derivátů a leasingů do výpočtu hranice pro daňovou uznatelnost úrokových nákladů. **Svaz proto požaduje detailnější vymezení aplikačního postupu**, a to buď přímo v textu zákona, nebo alespoň v důvodové zprávě.

Opatření v rámci ATAD v rámci novelizace zákona o daních z příjmů – pravidlo pro ovládané zahraniční společnosti:

Novela zákona o daních z příjmů, část věnující se „Zdanění ovládané zahraniční společnosti“ v § 38fa odst. 1, stanoví, že příjmy ovládané zahraniční společnosti se považují za příjmy ovládající české společnosti (a tudíž budou i v České republice zdaněny), pokud jsou splněny dvě kumulativní podmínky: ovládaná zahraniční společnost nevykonává podstatnou hospodářskou činnost; daň z příjmů zaplacená ovládanou zahraniční společností je nižší než polovina daně, kterou by ovládaná zahraniční společnost zaplatila, kdyby byla daňovým rezidentem ČR.

Tyto podmínky vycházejí ze směrnice ATAD a k jejich transpozici do Českého právního řádu nemáme připomínky. Text zákona ani důvodová zpráva nám však nedává odpověď na otázku, jaký bude přístup orgánů finanční správy k prokazování těchto podmínek. Prokázání druhé z podmínek bude extrémně administrativně náročné, protože bude vyžadovat aplikaci českých účetních a daňových předpisů na zahraniční společnost. Domníváme se proto, že by mělo být jasně deklarováno, že finanční správa bude nejprve vyžadovat splnění první podmínky (výkon podstatné hospodářské činnosti) a druhá podmínka (výše daňového zatížení) bude požadována pouze po subjektech, které neprokáží výkon podstatné hospodářské činnosti. **Proto žádáme detailnější rozpracování v rámci důvodové zprávy.**

Další opatření v rámci ATAD v rámci novelizace daňového řádu – obecné pravidlo proti zneužívání:

Uplatňujeme připomínku k návrhu zavedení obecného pravidla proti zneužívání (GAAR) do českého právního řádu, konkrétně §8, odst. 4 daňového řádu, kde navržená formulace (která je nad rámec požadavků směrnice) zavádí nejistotu, co vše bude třeba prokazovat.

Novelizace MF navrhuje v daňovém řádu v § 8 se doplnit odstavce 4: „(4) Při správě daní se nepřihlíží k právnímu jednání a jiným skutečnostem, jejichž hlavním účelem nebo jedním z hlavních účelů je získání daňové nebo jiné výhody v rozporu se smyslem a účelem právních předpisů.“

Upozorňujeme, že komplikace mohou přinášet slova „nebo jiné výhody“, protože není zřejmé, jaké jiné výhody má předkladatel na mysli. Neplatí to ani z důvodové zprávy. **Navrhujeme proto sousloví „nebo jiné výhody“ vyškrtnout.**

Zároveň žádáme o doplnění podrobnějších informací pro aplikaci tohoto ustanovení do důvodové zprávy. Tuto připomínku považujeme za zásadní.

Zrušení superhrubé mzdy a změna sazeb daně z příjmů FO

Změna konceptu výpočtu daně ze mzdy nic zásadního pro podmínky podnikatelského prostředí nepřináší.

Superhrubá mzda sice není standardním způsobem pro stanovení základu pro výpočet daně, obvykle se ve většině států používá tzv. hrubá mzda. I tak ale superhrubá mzda ukazuje, co je základním osobním

nákladem firem za zaměstnance, jde tedy o věrnější ukázkou toho, kolik stojí zaměstnání jednoho pracovníka, což je její pozitivní vlastnost.

Nezodpovězenou otázkou zůstává, čím bude očekávané snížení příjmů veřejných rozpočtů nahrazeno, tuto oblast důvodová zpráva příliš neřeší.

Negativně hodnotíme dopad zvýšení na příjmy z nájmu a na ostatní příjmy. U ostatních příjmů fyzických osob, například u daně z nájmu nebo z kapitálového majetku, se plně projeví zvýšení sazeb daně. Např. u 19% sazby daně se zdanění zvýší o 4 p.b. a pro nadlimitní příjmy se sazba zvyšuje z 15 % na 23 % (původní návrh v důvodové zprávě k novelizaci uvádí 24 %, MF později zveřejnilo změnu na 23 %). Tím se prakticky zvýší zatížení u ostatních příjmů fyzických osob, což je zvyšování daňového zatížení.

Vláda několikrát deklarovala, že ke zvyšování daní nebude docházet. Pro doplnění, příjmy z nájmu mají lidé z různých příjmových skupin čili vyšší zdanění může dopadnout i na lidi v nižších příjmových skupinách, kteří mají například příjem nájmu ze zděděných nemovitostí.

Obecně je pro Svaz zásadní, aby se sazby nezvyšovaly a administrace daně byla co nejjednodušší. Z pohledu Svazu, ale i firem a podnikatelského prostředí obecně, je ideální nastavení zdanění příjmů dlouhodobě stabilní a jednoduché na správu. Sazeb musí zůstat minimum, nesmí se dále zvyšovat a musí také být pro všechny rovné podmínky.

Novela zákona o spotřebních daních

Za vhodný považujeme přístup MF k novele zákona o spotřebních daních, který je veden snahou o jednoduchost, spravovatelnost a minimalizaci administrativních nákladů. Zejména se to týká navrženého zdanění zahřívání tabákových výrobků, kde budou podnikatelé moci při správě daně využít stávající nástroje. Domníváme se však, že by pro hladší náběh nové daně bylo vhodnější prodloužit lhůtu pro nakládání s neznačenými zahříváními tabákovými výrobky, proto v čl. VIII, přechodná ustanovení, bod 5 navrhuje místo lhůty 5 kalendářních měsíců zvolit lhůtu např. **7 kalendářních měsíců**.

Dále se v souvislosti s navrženým rozlišením výrobků neznačených a výrobků nesprávně značených (a z toho plynoucí rozlišení sankcí) domníváme, že u výrobků nesprávně značených by **nemělo dojít k doměření daně, ale k vrátce hodnoty vylepené tabákové nálepky**. Vycházíme z toho, že tyto výrobky mají tabákovou nálepku a daň tedy byla prokazatelně zaplácena, a současně tyto výrobky byly prokazatelně zlikvidovány a nedošlo tak k jejich spotřebě.